

Mark 11

ASVh with Comments

Summary. In this chapter, many verses show that the Lord Jesus, the disciples, and some people are traveling. We continue to summarize the events around the traveling points of the Lord. 1) Mark 11:1 tells that the Lord Jesus comes near Jerusalem to Bethphage and Bethany at the Mount of Olives. Here, the Lord sent two of His disciples into the village ahead to bring a colt so the Lord Jesus would enter Jerusalem riding on a colt to fulfill the prophecy about how He entered Jerusalem. Mark 11:7 shows that the Lord Jesus sits on the colt and starts riding the colt as He enters Jerusalem. Now, here it shows the work of the Holy Spirit, which stirred people's hearts to rejoice in seeing the Lord coming to Jerusalem. At this time, clearly, the Holy Spirit stirred people's hearts as they shouted out, "Hosanna! Blessed is the One coming in the name of the Lord!"

บทสรุป ในบทนี้ หลายข้อเขียนแสดงนั้นว่าพระเยซูเจ้า เหล่าสาวก และประชาชนบางคนเดินทาง เราสรุปต่อไปถึงเหตุการณ์รอบๆถึงจุดการเดินทางของพระเจ้า 1) มาระโก 11:1 บอกนั้นว่าพระเยซูเจ้าเข้ามาใกล้เยรูซาเล็มที่เบทเพทและเบททานีที่ภูเขามะกอกเทศ ในที่นี้ พระเจ้าได้ส่งสาวกของพระองค์สองคนให้เข้าไปยังหมู่บ้านข้างหน้าเพื่อนำลูกลามาดังนั้นพระเยซูเจ้าจะได้เข้ายังเยรูซาเล็มขี่ลูกลาเพื่อให้สำเร็จตามคำพยากรณ์เกี่ยวกับการเดินทางเข้าเยรูซาเล็มของพระองค์อย่างใด มาระโก 11:7 แสดงนั้นว่าพระเยซูเจ้านั่งบนลูกลาและเริ่มขี่ลูกลาเมื่อพระองค์ได้เข้ามายังเยรูซาเล็ม เวลานี้ ในที่นี้มันแสดงให้เห็นถึงการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งได้เข้าใจประชาชนให้มีความสุขที่ได้เห็นพระเจ้ามายังเยรูซาเล็ม ในเวลานี้ อย่างชัดเจน ได้แสดงให้เห็นชัดถึงการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ได้ชักนำใจของประชาชนเมื่อพวกเขาได้ตะโกนออกมา "โฮซันนา! สรรเสริญผู้มาในพระนามของพระเจ้า!"

2) In Mark 11:11a and Mark 11:15, we see that the Lord Jesus entered Jerusalem and went into the temple. Being in the temple, He started cleansing the temple by chasing all those who did not come for worship but used the temple as a marketplace. Those who came to worship, the Lord taught them and healed those who were sick among them. 3) Mark 11:19 and Mark 11:11b show that at the end of the day, the Lord Jesus and His twelve disciples went out of the city to Bethany. Mark 11:12 shows that the Lord Jesus and the disciples came back from Bethany, and the Lord was hungry. At this time, the Lord Jesus cursed the fig tree that withered immediately, and He used this event to teach the disciples a lesson about faith. This teaching happened the following day when they passed again by the fig tree, as shown in Mark 11:20. 4) Mark 11:27 tells that the Lord Jesus and the disciples came again to Jerusalem. They walked into the temple, where the chief priests, the scribes, and the elders came to challenge the authority of the Lord Jesus.

2) ในมาระโก 11:11ก และ 11:15 เราเห็นนั้นว่าพระเยซูเจ้าได้เข้ากรุงเยรูซาเล็มและได้ไปยังธรรมศาลา อยู่ในธรรมศาลา พระองค์ได้เริ่มทำความสะอาดธรรมศาลาโดยขับไล่พวกที่ไม่ได้มาเพื่อบูชาพระเจ้าในธรรมศาลาแต่ได้ใช้ธรรมศาลาดังเป็นตลาด พวกนั้นซึ่งได้มาเพื่อบูชา พระเจ้าได้สอนพวกเขาและได้ทรงรักษาพวกนั้นซึ่งเจ็บป่วย 3) มาระโก 11:19 และมาระโก 11:11ข แสดงนั้นว่าเมื่อสิ้นสุดของวัน พระเยซูเจ้าและเหล่าสาวกทั้งสิบสองของพระองค์ได้ออกไปจากเมืองเบททานี มาระโก 11:12 แสดงนั้นว่าพระเยซูเจ้าและเหล่าสาวกได้กลับมาจากเบททานี และพระเจ้าได้รู้สึกหิว ในเวลานี้ พระเยซูเจ้าได้สาปต้นมะเดื่อหนึ่งซึ่งได้เกี่ยวแห้งในทันใด และพระองค์ได้ใช้สิ่งนี้สอนเหล่าสาวกให้รู้เกี่ยวกับการมีความศรัทธา การสอนนี้ได้เกิดขึ้นในวันถัดมาเมื่อพวกเขาได้ผ่านมายังที่ต้นมะเดื่อ ตามที่ได้บอกในมาระโก 11:20 4) ในมาระโก 11:27 บอกนั้นว่าพระเยซูเจ้าและเหล่าสาวกได้มาอีกที่เยรูซาเล็ม พวกเขาได้เดินเข้าในธรรมศาลา ที่ซึ่งพวกปุโรหิตใหญ่ พวกธรรมจารย์ และพวกอาารุโสได้มาท้าทายสิทธิอำนาจของพระเยซูเจ้า

11 ¹ And when they draw **near** to Jerusalem, **to** Bethphage and Bethany, at the Mount of Olives, **He** sends two of **His** disciples,

¹ และเมื่อพวกเขาได้เข้ามาใกล้เยรูซาเล็ม ที่เบทเพทและเบททานี ที่ภูเขามะกอกเทศ **พระองค์** ส่งสาวกของ **พระองค์** สองคน

² and **says** to them, Go into the village over against you, and **straightaway** entering into it, you will find a colt tied, **which** no man ever yet sat; loose it, and bring it.

² และบอกพวกเขาว่า ไปตามทางของเจ้าเข้าสู่หมู่บ้านข้างหน้าเจ้า และทันใดเมื่อเข้าไปในมัน เจ้าจะพบลูกลาได้ผูกอยู่ มันซึ่งไม่เคยมีใครขี่ แก้มัดมัน และนำมันมา

³ And if anyone says to you, Why do you do this? Say, The **Lord** has need of it; and at once he will send it back here.

³ และถ้ามีใครถามเจ้าว่า ทำไมจึงทำเช่นนี้? จงบอกว่า **พระเจ้า** ได้มีความต้องการมัน และเขาจะให้ให้มันกลับมามีที่นี้

⁴ And they went away, and found a colt tied at the door outside in the open street; and they loose it.

⁴ และพวกเขาได้ไป และได้พบลูกลามัดที่ประตูข้างนอกในถนนในที่เปิดเผย และพวกเขาแก้มัดมัน

⁵ And certain of them standing there said to them, What do you do, loosing the colt?

⁵ และคนหนึ่งในพวกเขาที่ยืนอยู่นั้นได้พูดกับพวกเขาว่า พวกท่านทำอะไร ในการแก้มัดลูกลา?

⁶ And they spoke to them as Jesus had said; and they allowed them.

⁶ และพวกเขาได้บอกแก่พวกเขาตามที่ **พระเยซู** ได้บอก และพวกเขาได้ปล่อยพวกเขาไป

⁷ And they led the colt to Jesus, and they cast on it their cloaks; and He sat on it.

⁷ และพวกเขาได้นำลูกลามายัง **พระเยซู** และปูเสื่อของพวกเขาบนมัน และ **พระองค์** ได้นั่งบนมัน

⁸ And many spread their cloaks on the way; and others branches, having been cut down from the fields.

⁸ และมีหลายคนวางเสื่อผ้าของพวกเขาตามทาง และกิ่งไม้อื่นๆ ซึ่งได้ตัดกิ่งไม้จากทุ่ง

⁹ And those going before, and those following, cried out, **Hosanna!** Blessed is the **One** coming in the name of the **Lord!**

⁹ และพวกที่ได้ไปข้างหน้า และพวกที่ได้ติดตาม ได้ร้อง **โฮซันนา!** อวยพรแด่ **พระองค์** ในที่สูงที่สุดนั้นที่มาในนามของ **พระเจ้า!**

¹⁰ Blessed is the coming kingdom of our father David! **Hosanna** in the highest.

¹⁰ อวยพรแด่อาณาจักรที่มาถึงอาณาจักรของดาวิดบิดาของเรา! **โฮซันนา** ในที่สูงที่สุด

Comments Mark 11:1-10. For Mark 11:1-10 see Comments Matthew 21:1-9, and Comments Luke 19:29-38.

ความเห็นมาระโก 11:1-10 สำหรับมาระโก 11:1-10 มองความเห็นในมัทธิว 21:1-9 และความเห็นลูกา 19:29-38

Comparison Analysis

การพิจารณาเปรียบเทียบ

Mark 11:1-3, Matthew 21:1-3, Luke 19:29-31. See Comments Matthew 21:1-2. The main point of these verses is that the Lord directed the two disciples to bring the colt to Him to fulfill the prophecy about the Lord Jesus entering Jerusalem riding on a colt. The Lord always fulfills what has been written about Him; if the prophecy says He sat on a colt, the Lord will do it.

มาระโก 11:1-3 มัทธิว 21:1-3 ลูกา 19:29-31 มองความเห็นในมัทธิว 21:1-2 จุดสำคัญในข้อนี้ก็คือว่าพระเจ้าได้ชี้แนะให้สาวกสองคนให้พาลูกลามายังพระองค์เพื่อให้สำเร็จตามคำพยากรณ์เกี่ยวกับพระเยซูเจ้าเดินทางเข้าเยรูซาเล็มขี่ลูกลา ตลอดเวลาพระเจ้าทำให้สำเร็จตามที่ได้มีเขียนเกี่ยวกับพระองค์ ถ้ามีคำพยากรณ์ว่าพระองค์ได้นั่งบนลูกลา พระเจ้าจะทำมัน

Q: In Matthew 21:2, the Lord talks about a donkey and a colt, while in Mark and Luke, the Lord talks only about a colt. How do we explain the difference? **A:** As we have explained in Matthew earlier, the Lord will never separate the mother from the colt. If you bring the colt, the mother will follow; just bring one, and another will follow; both come with the same meaning in this place. In this place, the Holy Spirit wants us to know that Matthew and Mark have described differently, but we must look at what joins them: the same thing, the colt, bring them to the Lord, the Lord tells them to bring them to the Lord that is the actual word to say. Matthew and Mark describe things in different ways, but the main thing is the same: bring them to the Lord. In this place, we don't use the way of saying a direct quote from the Lord Jesus; in this place, both Matthew and Mark have written down what the Holy Spirit told them from the same situation, two-way directions as the Lord has told them: Matthew considers writing what it needs to be fulfilled, prophecy wise, while Mark writes down as the Lord tells him, but both have one join meaning "bring them to the Lord."

คำถาม: ในมัทธิว 21:2 พระเจ้าพูดเกี่ยวกับลาและลูกลา ในขณะที่ในมาระโกและลูกา พระเจ้าพูดถึงเพียงเกี่ยวกับลูกลา เราจะอธิบายถึงความแตกต่างนี้ได้อย่างไร? **คำตอบ:** ดังที่เราได้บอกในมัทธิวก่อนหน้านี้ว่า พระเจ้าจะไม่เคยแยกแม่ไปจากลูกลา ถ้าคุณพาลูกลาไป แม่ลาจะติดตามด้วยเพียงพาตัวหนึ่ง และอีกตัวจะตาม ทั้งสองมามีความหมายเดียวกันในที่นี้ ในที่นี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ต้องการให้เราทราบว่าระหว่างมัทธิวและมาระโกได้บอกแตกต่างกัน แต่เราต้องมองว่าสิ่งใดได้ต่อเนื่องกัน เช่นเดียวกัน ลูกลา พาพวกเขาไปยังพระเจ้า พระเจ้าบอกพวกเขาให้พาพวกเขาไปยังพระเจ้านั้นคือคำแท้จริงที่บอก มัทธิวและมาระโกได้อธิบายในต่างวิธี แต่จุดสำคัญคือเช่นเดียวกัน นำพาพวกเขาไปยังพระเจ้า ในที่นี้ เราไม่ได้ใช้วิธีที่พูดโดยตรงจากพระเยซูเจ้า ในที่นี้ ทั้งสองมัทธิวและมาระโกได้เขียนลงอะไรที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้บอกพวกเขาจากเหตุการณ์เดียวกัน มีสองวิธีที่พระเจ้าได้บอกแก่พวกเขา แมทธิวพิจารณาการเขียนอะไรที่มันต้องการให้เป็นสำเร็จ ตามคำพยากรณ์ ในขณะที่มาระโกเขียนตามที่พระเจ้าได้บอกเขา แต่ทั้งสองได้มีจุดเดียวกัน "พาพวกเขาไปยังพระเจ้า"

Matthew 21:4-5. These verses show why, in Matthew 21:2, the Holy Spirit gave the complete account with the donkey and the colt: to show that all this was done “to fulfill what was spoken by the prophet” (See Comments Matthew 21.5).

มัทธิว 21:4-5 ในข้อนี้ได้แสดงให้เห็นว่าอย่างไรทำไม ในมัทธิว 21:2 พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ให้เหตุการณ์สมมุติเกี่ยวกับลาและลูกลา เพื่อแสดงให้เห็นว่าทุกอย่างได้ทำ “เพื่อให้สำเร็จตามที่พูดโดยศาสดาพยากรณ์” (มองความเห็นในมัทธิว 21:5)

Mark 11:4-7, Matthew 21:6-7, Luke 19:32-35. See Comments Matthew 21:7.

มาระโก 11:4-7 มัทธิว 21:6-7 ลูกา 19:32-35 มองความเห็นในมัทธิว 21:7

Mark 11:8, Matthew 21:8, Luke 19:36. See Comments Matthew 21:8.

มาระโก 11:8 มัทธิว 21:8 ลูกา 19:36 มองความเห็นในมัทธิว 21:8

Mark 11:9-10, Matthew 21:9, Luke 19:37-38. See Comments Matthew 21:9. The difference in words spoken by the multitude can be explained by the way the multitude expresses their feelings towards the Lord. As time goes by, we will hear more; the multitude will be affected as well and will say things differently; this is the beginning to see how the multitude reacts.

มาระโก 11:9-10 มัทธิว 21:9 ลูกา 19:37-38 มองความเห็นในมัทธิว 21:9 สำหรับความแตกต่างในคำที่ได้พูดโดยฝูงชนสามารถอธิบายว่าฝูงชนได้แสดงความรู้สึกของพวกเขาต่อพระเจ้า เวลาผ่านไป เราจะได้ยินเพิ่มมากขึ้น จะมีผลกระทบต่อฝูงชนเช่นกันและจะพูดต่างกันไป นี่เป็นเพียงจุดเริ่มต้นเพื่อเห็นว่าฝูงชนมีปฏิกิริยาอย่างไร

11 And **He** entered into Jerusalem, into the temple; and **having** looked around on all things, the hour being already late, **He** went out to Bethany with the twelve.

¹¹ และ **พระองค์** ได้เข้าสู่เยรูซาเล็ม เข้าในธรรมศาลา และเมื่อได้มองไปรอบๆต่อทุกอย่าง ขณะนี้เริ่มตกเย็นแล้ว **พระองค์** ได้ออกไปยังเบธทานีกับทั้งสิบสอง

12 And on the following day, they **having** gone out from Bethany, **He** hungered.

¹² และวันรุ่งขึ้น พวกเขาได้ออกมาจากเบธทานี **พระองค์** ได้รู้สึกหิว

13 And seeing a fig tree from afar having leaves, **He** went, if perhaps **He** will find anything on it; and **having** come to it, **He** found nothing except leaves; for it was not the season of figs.

¹³ และเห็นต้นมะเดื่ออยู่ไกลๆเต็มไปด้วยใบไม้ **พระองค์** ได้มาถึง ถ้าเป็นไปได้ **พระองค์** อาจหาผลบนมันได้บ้าง และเมื่อมาถึงมัน **พระองค์** ไม่ได้พบสิ่งใดเพียงแต่ใบไม้ เพราะมันยังไม่ถึงเวลาที่มะเดื่อจะมีผล

14 And **answering** **He** said to it, No one may eat fruit from you no more to the age. And **His** disciples heard it.

¹⁴ และ **พระองค์** ได้ตอบแก่มัน ไม่มีใครควรได้กินผลจากเจ้าอีกตลอดไป และเหล่าสาวกของ **พระองค์** ได้ยินมัน

15 And they come to Jerusalem. And **having** entered into the temple, **He** began to cast out those selling and those buying in the temple, and **He** overturned the tables of the money changers, and the seats of those selling the doves.

¹⁵ และเมื่อพวกเขาไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และเมื่อได้เข้าไปในธรรมศาลา **พระองค์** ได้เริ่มขับไล่พวกนั้นที่ขายและพวกนั้นที่ซื้อในธรรมศาลา และ **พระองค์** ได้คว่ำไถ้พวกแลกเปลี่ยนเงิน และแก้อื้อของพวกนั้นที่ขายนกเขา

¹⁶ And **He** would not allow that anyone should carry a vessel through the temple.

¹⁶ และ **พระองค์** นั้นไม่ได้อนุญาตให้พวกนั้นที่แบกหามผ่านโดยตรงออกจากธรรมศาลา

¹⁷ And **He** taught, and said to them, Is it not written, **My** house will be called a house of prayer for all the nations? But you have made it a den of robbers.

¹⁷ และ **พระองค์** ได้สอน และได้บอกแก่พวกเขาว่า มันได้มีเขียนไว้มิใช่หรือ บ้าน **ของเรา** ควรจะได้เรียกว่าบ้านแห่งการสวดภาวนาสำหรับทุกชาติ? แต่พวกเจ้าได้ทำมันให้เป็นเหมือนบ้านของพวกโจร

¹⁸ And the chief priests and the scribes heard it, and sought how they might destroy **Him**; for they feared **Him**, for all the multitude was astonished at **His** teaching.

¹⁸ และเมื่อพวกธรรมาจารย์และพวกปุโรหิตใหญ่ได้ยินมัน และได้หาโอกาสที่พวกเขาจะทำลาย **พระองค์** เพราะพวกเขาได้กลัว **พระองค์** เพราะฝูงชนได้ประหลาดใจในคำสอนของ **พระองค์**

¹⁹ And when evening came, they were going forth out of the city.

¹⁹ และเมื่อได้ตกเย็น พวกเขาออกไปจากเมือง

²⁰ And passing by in the morning, they saw the fig tree dried up from the roots.

²⁰ และเมื่อผ่านไปในเวลาเช้า พวกเขาได้เห็นต้นมะเดื่อแห้งไปจากราก

²¹ And having remembered, Peter says to **Him, Rabbi**, behold, the fig tree which **Thou** cursed is dried up.

²¹ และจำได้ เปโตรพูดต่อ **พระองค์** ว่า **พระอาจารย์ท่าน** ดูเถิด ต้นมะเดื่อที่ **พระองค์ท่าน** ได้สาปได้เหี่ยวแห้งไป

²² And **Jesus** answering says to them, Have faith in **God**.

²² และ **พระเยซู** ตอบต่อพวกเขาว่า จงมีความเชื่อใน **พระผู้เป็นเจ้า**

²³ Truly I say to you, That whoever shall say to this mountain, Be you taken away and cast into the sea; and shall not doubt in his heart, but shall believe that what he says becomes, it will be done for him.

²³ จริงๆแล้ว **เรา** จะบอกแก่เจ้า นั่นว่าใครก็ตามที่จะบอกกับภูเขานี้ เจ้าจงยกขึ้นและโยนลงไปยังทะเล และไม่มี ความสงสัยใดๆในใจของเขา แต่ด้วยความเชื่อนั้นว่าอะไรที่เขาพูดจะเกิดขึ้น มันจะทำได้ทำให้เพื่อเขา

²⁴ Because of this, I say to you, All things, whatever you pray and ask, believe that you receive, and it will be to you.

²⁴ เพราะเหตุนี้ **เรา** จะบอกแก่เจ้าว่า ทุกอย่างที่จะอะไรที่เจ้าสวดภาวนาและขอ เชื่อในเจ้านั้นว่าเจ้าได้รับ และเจ้าจะได้รับมัน

²⁵ And whenever you stand praying, forgive if you have anything against anyone, so that also your **Father** who is in the heavens may forgive you your trespasses.

²⁵ และเมื่อใดที่เจ้ายืนสวดภาวนา ให้อภัยถ้าเจ้ามีสิ่งใดต่อต้านใคร ดังนั้นด้วยกัน **พระบิดา** ของเจ้าผู้ซึ่งอยู่ในสวรรค์จะให้อภัยเจ้าต่อการละเมิดของเจ้า

²⁶ But if you do not forgive, neither will your **Father** who is in heaven forgive your trespasses.

²⁶ แต่ถ้าเจ้าไม่ให้อภัย เช่นกัน **พระบิดา** ของเจ้าผู้ซึ่งอยู่ในสวรรค์จะไม่ให้อภัยในการทำผิดของเจ้า

Comments 11:11-26. For this section, we present a comparison analysis and verses time mapping of the Lord Jesus' time in Jerusalem and the temple.

ความเห็น 11:11-26 ในส่วนนี้ เราเสนอการพิจารณาเปรียบเทียบและเวลาในข้อความของพระเยซูเจ้าในกรุงเยรูซาเล็มและธรรมศาลา

Jesus Cleanses the Temple

พระเยซูทำความสะดวกธรรมศาลา

Mark 11:11a, Matthew 21:10-11. See Comments Matthew 21:10-11. Mark 11:11 summarizes the day by telling us that the Lord Jesus entered Jerusalem and the temple and, at the end of the day, left with His disciples for Bethany. Between Mark 11:11a (the first part of the verse) and Mark 11:11b (the second part of the verse), other events occur that are described later in Mark Chapter 11 and the other Gospels. Note that the events are not necessarily given in their order of timing.

มาระโก 11:11ก มัทธิว 21:10-11 มองความเห็นในมัทธิว 21:10,11 มาระโก 11:11 คือข้อสรุปของสิ่งที่เกิดขึ้นในวันนั้นได้บอกแก่เราว่าพระเยซูเจ้าได้เข้าไปในกรุงเยรูซาเล็มและธรรมศาลาและ เมื่อวันจบลง พระองค์และเหล่าสาวกของพระองค์จากไปยังเบธานี ระหว่างมาระโก11:11ก (ส่วนแรกของข้อเขียน) และมาระโก 11:11ข (ส่วนที่สองของข้อเขียน) ยังมีเหตุการณ์อื่นๆเกิดขึ้นนั้นที่ได้อธิบายภายหลังในมาระโกบทที่ 11 และในพระคำสอนอื่น สิ่งกตุนั้นว่าเหตุการณ์ไม่จำเป็นต้องให้ในเวลาตามลำดับกันของพวกเขา

Mark 11:15-17, Matthew 21:12-13, Luke 19:45. See Comments Matthew 21:12-13. As the Lord Jesus entered Jerusalem riding on a colt, He went straight to the temple. He entered the temple and cleansed it, showing His authority and disappointment about what people were doing in the temple; this is the spot to call the “triumphal entry.” His authority has been shown in telling what the people had done wrong (people have been led to the wrongdoings), making the heart of all realize that He is the One that comes to point the way and leads them out of wrongdoings in the temple of God; people learned now that they have been misusing the place of God. To point out wrongdoings straight to people’s hearts shows the authority of the Lord.

มาระโก11:15-17 มัทธิว 21:12-13 ลูคา 19:45 มองความเห็นในมัทธิว 21:12-13 ดั่งที่พระเยซูเจ้าได้เข้ากรุงเยรูซาเล็มบนลูกลา พระองค์ได้เข้าไปในธรรมศาลาและได้ทำความสะดวกมั่นคง แสดงพระอำนาจของพระองค์และความผิดหวังในสิ่งที่ประชาชนทำในธรรมศาลา ในจุดนี้เรียกว่า “การเข้าอย่างมีชัยชนะ” สิทธิอำนาจของพระองค์ได้แสดงออกมาในการบอกแก่ประชาชนว่าได้ทำสิ่งที่ผิด (ประชาชนได้รับการชี้แนะว่าได้ทำผิด) ทำให้ใจของทุกคนได้ตระหนักว่าพระองค์คือผู้ซึ่งมาชี้ทางและนำพวกเขาออกจากการทำผิดต่อธรรมศาลาของพระผู้เป็นเจ้า ประชาชนได้เรียนรู้ในเวลานั้นที่ว่าพวกเขาได้ใช้สถานที่ของพระผู้เป็นเจ้าอย่างไม่ถูกต้อง เพื่อชี้ตรงเข้าไปในใจของประชาชนนั้นซึ่งได้แสดงถึงสิทธิอำนาจของพระเจ้า

The hearts of people have seen and heard what the Lord has said and what people have done to the temple of the Lord. It is a long day for all, a long day for the Lord Himself and humans. The day is long for humans to do wrong for the Lord; the Lord has been watching them, generation after generation, of doing wrong; the Lord has seen them all. Also, remember many have followed the Lord in each place; they followed and saw how the Lord reacted when He entered the temple. The way the Lord has put it, humans have made the temple a marketplace place, not a worship place anymore. When the Lord chased all out, it impacted people’s hearts and made them start to think about what they had done to the temple of God; that is why they shouted and praised God; it reflected what happened. But the day is not over yet for humans; the day for them to continue to do wrong does not end yet; the sun goes down, yet to do wrong for them is not counting with the sun, since when they open their eyes in the morning, the bad they did they continue to do, it never ends.

ใจของประชาชนได้เห็นและได้ยินสิ่งที่พระเจ้าได้บอกและว่าอะไรที่ประชาชนได้ทำในธรรมศาลาของพระเจ้า ตลอดทั้งวันมันเป็นวันอันยาวนาน วันอันยาวนานสำหรับพระเจ้าพระองค์เองและมนุษย์ วันยาวนานสำหรับมนุษย์ที่ทำความผิดต่อพระเจ้า พระเจ้าได้เฝ้ามองพวกเขา จากยุคหนึ่งถึงอีกยุคหนึ่ง ที่ทำผิด พระเจ้าได้เห็นพวกเขาทั้งหมด ด้วยกัน จำไว้ด้วยว่ามีหลายคนที่ได้ติดตามพระเจ้าในแต่ละที่ พวกเขาได้ติดตามและได้เห็นว่าพระเจ้าได้ทำสิ่งใดเมื่อพระองค์ได้เข้าไปในธรรมศาลา วิธีที่พระเจ้าได้ทำมัน มนุษย์ได้ทำให้อธรรมศาลาเป็นดังตลาด ไม่ใช่ที่สำหรับบูชาแล้ว เมื่อพระเจ้าได้ขับไล่พวกเขาออกไป มันได้มีผลกระทบต่อใจของพวกเขาและทำให้พวกเขาได้เริ่มคิดว่าพวกเขาได้ทำอะไรต่อธรรมศาลาของพระผู้เป็นเจ้า นั่นคือทำไมพวกเขาได้ตะโกนและบูชาพระผู้เป็นเจ้า มันได้เป็นการตอบสนองต่อสิ่งที่ได้เกิดขึ้น แต่วันยังไม่จบลงสำหรับมนุษย์ วันที่พวกเขายังคงทำผิดยังไม่จบลง พระอาทิตย์ได้ตกลง ถึงกระนั้นการทำผิดสำหรับพวกเขาไม่นับกับพระอาทิตย์ ตั้งแต่เมื่อพวกเขาตื่นขึ้นในเวลาเช้า พวกเขายังคงได้ทำผิดอีก มันไม่เคยจบสิ้น

“And He would not allow that anyone should carry a vessel through the temple.” In those times, many used the temple not for worship, but they used it as a shortcut for their travel because the temple ground was softer; it is not like they were walking through the bush; they used the benefit of the temple grounds for walking through. Nowadays, you would say that they made the temple a highway of walking to create shortcuts for their travels. So, the Lord Jesus stopped only those who did not come for worship; the worshipers He welcomed them into the house of the Lord, which He always did.

“และพระองค์ไม่อนุญาตให้พวกนั้นที่แบกหามผ่านโดยตรงออกจากธรรมศาลา” ในเวลานั้น หลายคนได้ใช้ธรรมศาลาไม่ใช่สำหรับเพื่อบูชา แต่พวกเขาได้ใช้มันเพื่อตัดทางให้สั้นเพื่อเป็นทางลัดในการเดินทางของพวกเขาเพราะพื้นลานของธรรมศาลาเป็นดินนุ่ม มันไม่เหมือนกับว่าพวกเขาเดินผ่านทุ่ง

หญ้า พวกเขาได้ใช้ประโยชน์ของพื้นที่ของธรรมศาลาสำหรับเดินผ่าน เหมือนทุกวันนี้ คุณจะเรียกได้นั้นว่าพวกเขาทำให้ธรรมศาลาเป็นเหมือนถนนหลวงสำหรับเดินเพื่อทำให้ย่นระยะทางสำหรับการเดินของพวกเขา ดังนั้น พระเยซูเจ้าได้หยุดเพียงพวกนั้นที่ไม่ได้มาเพื่อบูชา พวกที่มาเพื่อบูชาพระองค์ได้ต้อนรับพวกเขาเข้าสู่อำนาจของพระเจ้า ซึ่งนั่นคือสิ่งที่ตลอดเวลาพระองค์ได้ทำ

“My house will be called a house of prayer for all the nations.” There is a little difference between Matthew and Mark, which not everybody notices; here in this place, what Mark says is complete. Mark adds the words “all the nations.” Think of those words alone: the Lord’s house of prayer is not just for the Jews alone now. The Word tells us clearly that from everywhere in the world, if they call upon the Lord, those who call upon His name to come to Him, no hidden cause for anyone and anything, He hears them all. From the left to the right of His hand, no place can be hidden; it tells us clearly. His calling is free; just follow the small little voice in your heart to search for someone who created all things of this earth; no nation can say the Lord is not for them.

"บ้านของเราควรจะถูกเรียกว่าบ้านแห่งการสวดภาวนาของทุกชาติ" ความแตกต่างระหว่างมัทธิวและมาระโก ซึ่งไม่ใช่ว่าทุกคนสังเกตเห็นถึง ในที่นี้ อะไรที่มาระโกพูดมันครบถ้วน มาระโกเพิ่มคำว่า "ของทุกชาติ" คิดถึงคำนี้เพียงลำพัง บ้านสำหรับสวดภาวนาของพระเจ้ามันไม่ใช่สำหรับเพียงแต่พวกยิวเท่านั้น พระคำสอนได้บอกเราชัดเจนว่าจากทุกที่ในโลก ถ้าพวกเขาเรียกต่อพระเจ้า พวกนั้นซึ่งเรียกต่อพระนามของพระองค์ที่มายังพระองค์ไม่สามารถหลบซ่อนสำหรับใครและสิ่งใด พระองค์ได้ยินพวกเขาทั้งหมด จากหลังซ้ายถึงทางขวามือของพระองค์ ไม่มีที่ใดสามารถหลบได้ มันได้บอกเราชัด การเรียกของพระองค์นั้นฟรี เพียงติดตามเสียงเล็กๆในใจของคุณเพื่อแสวงหาผู้ซึ่งได้สร้างทุกสิ่งของโลกนี้ ไม่มีประชาชาติใดสามารถพูดได้ว่าพระเจ้าไม่ใช่สำหรับพวกเขา

Matthew 21:14. After the Lord Jesus had chased the merchants out of the temple, the people who stayed for worship saw the work of the Lord, not the merchants who saw it. When He did not allow them to walk through, those were not commoners whom He stopped walking through; those were the merchants whom He stopped going through the temple. But the commoners came in to worship, and that was when they brought all the sick to Him.

มัทธิว 21:14 หลังจากที่ได้ไล่พวกพ่อค้าทั้งหมดให้ออกไปจากธรรมศาลา ประชาชนซึ่งได้อยู่เพื่อบูชาได้เห็นงานของพระเจ้า ไม่ใช่พวกพ่อค้าซึ่งได้เห็นมัน เมื่อพระองค์ไม่ให้พวกเขาเดินผ่านไป พวกนั้นพวกที่ไม่ใช่คนธรรมดาที่พระองค์ได้ห้ามไม่ให้เดินผ่าน พวกนี้คือพวกพ่อค้าที่พระองค์ได้ห้ามพวกเขาไม่ให้ผ่านธรรมศาลา แต่คนธรรมดาซึ่งได้มาเพื่อบูชา และนั่นคือเมื่อพวกเขาที่ได้พาผู้ที่เจ็บป่วยทั้งหมดมายังพระองค์

Mark 11:18, Matthew 21:15. See Comments Matthew 21:15. Mark shows that the chief priests and the scribes sought a way to destroy the Lord Jesus because of their jealousy and fear of losing their power over the people.

มาระโก 11:18 มัทธิว 21:15 มองความเห็นในมัทธิว 21:15 มาระโกแสดงนั้นว่าพวกปุโรหิตใหญ่และพวกธรรมจารย์ได้หาโอกาสที่จะทำลายพระเยซูเจ้าเพราะพวกเขามีความอิจฉาและกลัวว่าพวกเขาจะเสียอำนาจในการควบคุมประชาชน

Matthew 21:16. See Comments Matthew 21:16

มัทธิว 21:16 มองความเห็นในมัทธิว 21:16

Mark 11:19, Mark 11:11b, Matthew 21:17. These verses show that the Lord Jesus went to Bethany in the evening after His triumphal entry into Jerusalem and after cleaning the temple.

มาระโก 11:19 มาระโก 11:11b มัทธิว 21:17 พระคำกล่าวทั้งหมดนี้ได้แสดงว่าพระเยซูเจ้าได้ไปยังเบธทานีในเวลาเย็นหลังจากการเข้ากรุงเยรูซาเล็มของพระองค์อย่างผู้ชนะและหลังจากการทำความสะอาดธรรมศาลา

Jesus and the Fig Tree

พระเยซูและต้นมะเดื่อ

Mark 11:12, Matthew 21:18. Hunger is a human feeling. Remember, the Lord Jesus is human, and He knows what it means to be hungry; it is His human nature here showing. So, people cannot think that He is not a human. The stomach is of flesh, and the Lord has the flesh of a human; His humanity has shown here as well.

มาระโก 11:12 มัทธิว 21:18 ความหิวมันเป็นความรู้สึกของมนุษย์ จำไว้ด้วยว่า พระเยซูเจ้าเป็นมนุษย์ และพระองค์รู้ความหมายว่าความหิวคืออะไร มันเป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์ที่ได้แสดงในที่นี้ ประชาชนไม่สามารถคิดได้นั้นว่าพระองค์ไม่ใช่มนุษย์ กระเพาะเป็นของร่างกายและพระเจ้ามีร่างกายของมนุษย์ ความเป็นมนุษย์ของพระองค์ได้แสดงออกในที่นี้ด้วย

Mark 11:13-14, Matthew 21:19. See Comments Matthew 21:18-19.

มาระโก 11:13-14 มัทธิว 21:19 มองความเห็นในมัทธิว 21:18-19

Mark 11:20-21, Matthew 21:20. Mathew 21:20 and Mark 11:20-21 happen simultaneously, but it was not in the morning when the Lord cursed the fig tree. We can notice from these verses that there is a dividing part in what happened: the Lord cursing the fig tree, the disciples seeing it, and the disciples talking about it. From what the disciples saw until the disciples talked about it here, there is a time period, and in between these, notice that there is a time separation. The disciples came and asked later on, not in the spot when the Lord cursed the fig tree. The tree withered right away, but the disciples did not say anything at that time. However, on the following day, as the Bible has told, the disciples talked.

มาระโก 11:20-21 มัทธิว 21:20 มัทธิว 21:20 และมาระโก 11:20-21 เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน แต่มันไม่ใช่ในตอนเช้าที่พระเจ้าได้สาปต้นมะเดื่อ เราสามารถสังเกตได้จากพระคำเขียนนี้ข้อเขียนนั้นในที่นี้ได้แบ่งแยกในส่วนที่มีอะไรได้เกิดขึ้น พระเจ้าสาปต้นมะเดื่อ เหล่าสาวกเห็นมัน และเหล่าสาวกพูดเกี่ยวกับมัน จากที่เหล่าสาวกได้เห็นจนกระทั่งเหล่าสาวกพูดเกี่ยวกับมันในที่นี้ ที่นี้เป็นช่วงเวลาหนึ่ง และในระหว่างเวลานี้ สังเกตดูนั้นว่าเวลามันที่แยกออกไป เหล่าสาวกได้มาและได้ถามในภายหลัง ไม่ใช่ในที่ที่พระเจ้าได้สาปต้นมะเดื่อ ต้นไม้ได้เหี่ยวแห้งไปในทันใด แต่เหล่าสาวกไม่ได้พูดในเวลานั้น อย่างไรก็ตามวันรุ่งขึ้นดังที่พระคัมภีร์ได้บอก เหล่าสาวกได้มีการพูด

Mark 11:22-24, Matthew 21:21-22. See Comments Matthew 21:21-22. Another example of what we should not ask in prayer from the Lord is not to feel hungry; this is against human nature. The Lord Jesus feels hungry as well; it is human nature to be hungry. Humans have arguments that the Lord shouldn't be hungry enough to curse the fig tree. Humans cannot expect the Lord to have feelings like humans, but as the Bible tells us, the Lord was born as a baby, so human nature is shown here.

มาระโก 11:22-24 มัทธิว 21:21-22 มองความเห็นในมัทธิว 21:21, 22 มีอีกตัวอย่างของว่ามีอะไรที่คุณไม่ควรจะขอจากพระเจ้าในการสวดภาวนาคือขอให้ไม่รู้สึกริว นี่คือการต่อต้านธรรมชาติของมนุษย์ พระเยซูเจ้ารู้สึกหิวด้วยเช่นกัน มันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่จะหิว มนุษย์มีคำโต้แย้งว่าพระเจ้าไม่ควรจะหิวมากจนถึงสาปต้นมะเดื่อ มนุษย์ไม่สามารถคาดเดาได้ว่าพระเจ้าได้มีความรู้สึกดังที่เป็นมนุษย์ แต่ดังที่พระคัมภีร์ได้บอกเราว่า พระเจ้าได้เกิดเป็นเด็กทารก ดังนั้นธรรมชาติของมนุษย์อยู่ในที่นี้

Mark 11:25. This verse stands on its own. The meaning is clear on its own: whatever you want the Lord to do for you, you should do it for someone else. The logic of humans is that you give one, you get one, but for the Lord, if you give one, the overflow will come, and not what you give is what you get; if you give in the name of the Lord, the overflow will come to you.

“Forgive if you have anything against anyone.” This saying means more than just forgiving; you also forget them all, big or small, from your heart. After you forgive, you must forget them as well, as the Lord did. He forgives and forgets all our trespasses.

มาระโก 11:25 ในพระคำเขียนข้อนี้ได้เขียนในตนเอง ความหมายชัดเจนในตัวมันเอง อะไรก็ตามที่คุณต้องการให้พระเจ้าทำเพื่อคุณ คุณทำมันเช่นกันด้วยสำหรับผู้อื่น เป็นกฎของมนุษย์นั่นคือคุณได้ให้หนึ่ง คุณได้รับหนึ่ง แต่สำหรับพระเจ้าถ้าคุณได้ให้หนึ่ง การให้อย่างล้นเหลือจะมาถึง และไม่ใช่ว่าคุณให้อะไรแล้วคุณจะได้รับอย่างนั้น ถ้าคุณให้ในพระนามของพระเจ้า การให้อย่างล้นเหลือจะมายังคุณ

“ให้อภัยถ้าเจ้ามีสิ่งใดต่อต้านใคร” คำกล่าวนี้มีความหมายมากกว่ายกโทษ คุณลืมพวกนั้นทุกอย่างไปด้วย ใหญ่หรือเล็ก จากหัวใจของคุณ หลังจากที่你能ได้ให้อภัยคุณต้องลืมไปเสียด้วยเช่นกัน ดังที่พระเจ้าได้ทำ พระองค์ให้อภัยและลืมทุกสิ่งที่คุณได้ฝ่าฝืน

Mark 11:26. This verse is in the original as well, but not all Bible versions will write it down; men tend to cut it off. The verse is clear on its own already. Even if we have small trespasses like the tip of a needle, but when they come to the Lord's eyes, they are all clear. As the Bible tells us, nothing is secret for the Lord. You say you forgive, but inside your heart, you do not; not only the Lord hears, but He sees in the heart as well; there is no secret for the Lord. If forgiveness does not come from the heart, it is not complete forgiveness; therefore, if you want forgiveness from the Lord, better forgive first from your heart.

มาระโก 11:26 ในพระคำสอนนี้อยู่ในต้นฉบับแต่ไม่ใช่ในทุกรูปแบบของการแปลพระคัมภีร์จะได้เขียนมันลง คนมักจะตัดมันออก ระวังเขียนได้ชัดเจนในตนเองแล้ว ถึงแม้ว่าถ้าว่ามีข้อผิดพลาดเล็กน้อยต้องปลายเติม แต่เมื่อพวกเขาไปยังสายพระเนตรของพระเจ้า ทั้งหมดมันชัดเจน ดังที่พระคัมภีร์ได้บอกเรา ไม่มีสิ่งใดเป็นความลับสำหรับพระเจ้า คุณพูดว่าคุณให้อภัย แต่ภายในของคุณ คุณไม่ได้ให้ ไม่ใช่เพียงว่าพระเจ้าได้ยิน แต่พระองค์ได้เห็นภายในใจด้วย ที่นี้ไม่มีสิ่งใดเป็นความลับสำหรับพระเจ้า ถ้าการให้อภัยนั้นไม่ได้ให้จากใจ มันไม่ใช่การให้อภัยที่สมบูรณ์ ถ้าคุณต้องการการอภัยการอภัยโทษจากพระเจ้า เป็นกรดีที่ควรจะให้ก่อนจากใจของคุณ

²⁷ And they come again to Jerusalem; and as **He** is walking in the temple, there come to **Him** the chief priests, and the scribes, and the elders;

²⁷ และพวกเขามาอีกที่เยรูซาเล็ม และขณะที่ **พระองค์** เดินอยู่ในธรรมศาลา ที่นั่นมายัง **พระองค์** ปุโรหิตใหญ่ และธรรมาจารย์ และพวกผู้ใหญ่

²⁸ and they say to Him, By what authority are Thou doing these things? Or who gave Thee this authority to do these things?

²⁸ และพวกเขาพูดกับ พระองค์ ว่า โดยอำนาจใดที่ พระองค์ท่าน ทำอย่างนี้? หรือใครได้ให้แก่ พระองค์ท่าน สิทธิอำนาจที่จะทำสิ่งเหล่านี้?

²⁹ And Jesus said to them, I will ask you one question, and you answer Me, and I will tell you by what authority I do these things.

²⁹ และ พระเยซู ได้พูดต่อพวกเขาว่า เรา จะถามเจ้าคำถามหนึ่ง และเจ้าจงตอบ เรา และ เรา จะบอกแก่เจ้าว่าโดยสิทธิอำนาจใดที่ เรา ได้ทำสิ่งเหล่านี้

³⁰ The baptism of John, was it from heaven, or from men? Answer Me.

³⁰ การบัพติศมาของยอห์น นั้นมันมาจากสวรรค์ หรือจากคน? จงตอบ เรา

³¹ And they reasoned with themselves, saying, If we shall say, From heaven; He will say, Why then did you not believe him?

³¹ และพวกเขาได้ให้เหตุผลแก่พวกเขาเอง ว่า ถ้าเราจะบอกว่า จากสวรรค์ พระองค์ จะพูดว่า แล้วทำไมเราจึงไม่เชื่อท่าน?

³² But should we say, From men—they feared the people; for all truly held John to be a prophet.

³² แต่ถ้าเราบอกว่า จากคน—พวกเขาได้กลัวประชาชน เพราะทุกคนเชื่อว่ายอห์นเป็นศาสดาพยากรณ์

³³ And they answered Jesus and say, We do not know. And Jesus says to them, Neither I tell you by what authority I do these things.

³³ และพวกเขาได้ตอบต่อ พระเยซู และว่า พวกเราไม่รู้ และ พระเยซู พูดต่อพวกเขาว่า เช่นเดียวกัน เรา จะไม่บอกแก่เจ้าว่าโดยสิทธิอำนาจใด เรา ได้ทำสิ่งเหล่านี้

Comments Mark 11:27-33. For Mark 11:27-33 see Comments Matthew 21:23-27 and Luke 20:1-8.

ความเห็น มาระโก 11:27-33 สำหรับมาระโก 11:27-33 มองความเห็นในมัทธิว 21:23-27 และลูกา 20:1-8

Mark 11:27-28, Matthew 21:23, Luke 20:1-2. See Comments Matthew 21:23.

มาระโก 11:27-28 มัทธิว 21:23 ลูกา 20:1-2 มองความเห็นในมัทธิว 21:23

Mark 11:29, Matthew 21:24, Luke 20:3. See Comments Matthew 21:24.

มาระโก 11:29 มัทธิว 21:24 ลูกา 20:3 มองความเห็นในมัทธิว 21:24

Mark 11:30-32, Matthew 21:25-26, Luke 20:4-6. See Comments Matthew 21:25-26.

มาระโก 11:30-32 มัทธิว 21:25-26 ลูกา 20:4-6 มองความเห็นในมัทธิว 21:25-26

Mark 11:33, Matthew 21:27, Luke 20:7-8. See Comments Matthew 21:27. God cannot lie; that is the key to all things, which is shown in this verse. So, here it is clear that the Lord Jesus did not lie. He did not tell, so He did not lie. It is not in the Lord to lie. Rather not tell, than lie (He kept the promise made in verse 21).

มาระโก 11:33 มัทธิว 21:27 ลูกา 20:7-8 มองความเห็นในมัทธิว 21:27 พระผู้เป็นเจ้าไม่สามารถโกหก นั่นคือจุดสำคัญทั้งสิ้น ซึ่งได้แสดงในพระคำเขียนนี้ ดังนั้น ในที่นี้มันชัดเจนว่าพระเยซูเจ้าไม่ได้โกหก พระองค์ไม่ได้บอก ดังนั้นพระองค์ไม่ได้โกหก มันไม่มีในพระเจ้าที่จะโกหก ไม่บอกเสียดีกว่าแทนที่จะโกหก(พระองค์ได้เก็บพระสัญญาที่ได้ทำในข้อเขียน21)

Life and Faith Applications. 1) Don't use the place of worship as a place for business; the Lord does not join with it. So, if you call that place a place of worship, treat it as the Lord did; stop if you can those that do not worship; if you cannot stop them, do not join to do business with them; if you join, you are one of them. 2) When we stand praying, we need to do more than forgive the wrongs people do to us; we need to forget them all from our hearts, big or small, as the Lord does; He forgives and forgets all our trespasses. 3) Keep in mind that God cannot lie; this is the nature of God; He cannot lie. Therefore, we should follow Him in our lives and not lie. 4) Do not doubt when you ask something from the Lord; have faith and ask in faith, but do not ask things against God's will and the nature of man.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) อย่าใช้ที่สำหรับบูชาตั้งเป็นที่ทำธุรกิจ พระเจ้าไม่อยู่ร่วมกับมันในที่นั้น ดังนั้น ถ้าคุณเรียกที่นั้นว่าเป็นที่สำหรับบูชา ทำสิ่งที่พระเจ้าได้ทำ หยุดมันทั้งหมดถ้าคุณสามารถทำได้ถ้าพวกนั้นไม่ใช่เพื่อบูชา ถ้าหาก你不能หยุดพวกเขาได้ อย่าได้ไปร่วมทำธุรกิจกับพวกเขา ถ้าคุณร่วมด้วย คุณก็เป็นคนหนึ่งของพวกเขา 2) เมื่อเราอยู่รอดภวณา เราต้องทำมากกว่าให้อภัยต่อสิ่งผิดที่คนได้ทำต่อเรา เราต้องลืมมันทั้งหมดจากใจของเรา ไม่ว่าจะใหญ่หรือเล็ก ดังที่พระเจ้าทำ พระองค์ให้อภัยและลืมการล่วงเกินทั้งหมดของเรา 3) เก็บไว้ในความคิดด้วยนั้นว่า พระผู้เป็นเจ้าไม่สามารถโกหก นี่คือนิยามของพระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า พระองค์ไม่สามารถโกหก ดังนั้น เราควรตามพระองค์ในชีวิตของเราและอย่าโกหก 4) อย่ามีความสงสัยเมื่อคุณขอบางอย่างจากพระเจ้า มีความศรัทธาและขอในความศรัทธา แต่อย่าขอสิ่งที่ต่อต้านพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าและธรรมชาติของมนุษย์